
KIRJE KOMMUNISTISEN AKATEMIAN PUOLUERAKENNUSTYÖN KERHON JÄSENILLE

Sain tänään Slepkin teesit itsekritiikistä. Näitä teesejä on kuulerama käsitelty teidän kerhossanne. Kerhon jäsenet ovat minulle kertoneet, että nämä teesit on laskettu liikkeelle asiakirjana, jonka tarkoituksena ei ole Keskuskomitean linjan arvostelu, vaan sen perustelu.

Olisi väärin kieltää puolueen jäseniltä oikeutta arvostella Keskuskomitean linjaa. Enemmänkin: pidän sallittavana, että kerhonne jäsenillä on oikeus omassa suljetussa piirissään vieläpä asettaa omat erikoiset teesinsä Keskuskomitean kantaa vastaan. Ilmeistä kuitenkin on, että Slepkin teesien tarkoituksena ei ole arvostella Keskuskomitean linjaa tai asettaa sen vastapainoksi jotain uutta, vaan niiden tarkoituksena on selittää ja perustella Keskuskomitean kantaa. Tällä nähtävästi onkin selitettävissä se, että Slepkin teesit ovat levinneet jossain määrin Moskovan puoluepiireissä.

Siitä huolimatta, taikka juuri siksi, katson velvollisuudekseni sanoa, että Slepkin teesit:

a) eivät käy yhteen Keskuskomitean kannan kanssa kysymyksessä itsekritiikkitunnuksesta,

b) ne „oikovat“, „täydentävät“ ja, luonnollisesti, huonontavat sitä virastojemme ja järjestöjemme byrokraattisten ainesten mieliksi.

1) Ennen kaikkea, Slepkovin teesien asettamus ei ole oikea. Slepkovin teesit muistuttavat vain ulkonaisesti teeseja itsekritiikkitunnuksesta. Itse asiassa ne ovat teesit itsekritiikkitunnuksessa piilevistä vaaroista. Sanomattakin on selvää, että jokaisessa vallankumouksellisessa tunnuksessa piilee vissejä mahdollisuuksia sen vääristelyyn käytännössä. Sellaiset mahdollisuudet ovat tietysti sovellettavissa myöskin itsekritiikkitunnukseen. Mutta kun nuo mahdollisuudet asetetaan kysymyksen keskiöksi, pohjaksi teeseille itsekritiikistä, niin se merkitsee kaiken kääntämistä ylösalaisin, itsekritiikin vallankumouksellisen merkityksen murtamista ja sellaisten byrokraattien auttamista, jotka yrittävät hylkiä itsekritiikkiä muka siihen liittyvien „vaarojen“ vuoksi. En epäile sitä, etteivätkö puolue- ja neuvostojärjestöjemme byrokraattiset ainekset lukisi Slepkovin teesejä tyydytyksen tuntein.

Onko tuollaisella kannalla jotain yhteistä Keskuskomitean kannan kanssa itsekritiikkikysymyksessä, Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean huhtikuun täysistunnon päätöslauselman kanssa Shahtyn jutusta tai sen vetoituksen kanssa, jonka Keskuskomitea antoi kesäkuussa itsekritiikkikysymyksestä ²¹?

Mielestäni ei ole.

2) Slepkovin teesit ovat väärässä myöskin sisäiseltä olemukseltaan. Eräs vakavimpia tekijöitä, joka tekee itsekritiikin kiertämättömäksi, ja samalla

eräs tärkeimpiä itsekritiikin kohteita on järjestöissämme esiintyvä byrokratismi.

Voidaanko kulkea eteenpäin taistelematta puolue- ja neuvostokoneistojemme byrokratismia vastaan?

Ei voida!

Voidaanko järjestää joukkoja valvontatyöhön, kohottaa joukkojen aloitteellisuutta ja omatoiminnallisuutta, saada miljoonajoukot mukaan sosialistiseen rakennustyöhön käymättä päättäväistä taistelua järjestöjemme byrokratismia vastaan?

Ei voida!

Voidaanko byrokratismi hävittää, heikentää, saattaa huonoon huutoon toteuttamatta käytännössä itsekritiikitunnusta?

Ei voida!

Voidaanko itsekritiikitunnusta käsittelevissä teeseissä olla valaisematta kysymystä byrokratismista sosialistisen rakennustyömme kielteisenä tekijänä ja eräänä itsekritiikin tärkeimpänä kohteena?

On selvää, että ei voida!

Miten siinä tapauksessa on selitettävissä, että Slepkov saattoi teeseissään sivuuttaa vaikenemalla tämän päivänpolttavan kysymyksen? Miten itsekritiikkiä koskevissa teeseissä, joiden tarkoituksena on Keskuskomitean kannan perusteleminen, voidaan unohtaa itsekritiikin tärkein tehtävä, taistelu byrokratismia vastaan? Ja sehän on tosiasia, ettei Slepkovin teeseissä ole sanaakaan (kirjaimellisesti yhtään sanaa!) järjestöissämme esiintyvistä byrokratismista, byrokraattisista aineksista näiden järjestöjen sisällä eikä byrokraattisista vääristelyistä puolue- ja neuvostokoneistomme työssä.

Voidaanko tuollainen enemmän kuin kevytmielinen suhtautuminen mitä tärkeimpään kysymykseen taistelusta byrokratismia vastaan sovittaa yhteen Keskuskomitean kannan kanssa itsekritiikkikysymyksessä, sellaisten puolueen asiakirjain kanssa kuin Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean huhtikuun täysistunnon päätöslauselma Shahtyn jutusta tai Keskuskomitean kesäkuun vetoamus itsekritiikistä?

Mielestäni ei voida.

Kommunistisin tervehdyksin

J. Stalin

Kesäkuun 8 pnä 1928.

„Komsomolskaja Pravda“ № 90,
huhtikuun 19 pnä 1929